

Mulier chanaanica a fini-
bus illis egressa clama-
bat Math. xv. Per mu-
lierem istam que clamabat i ne-
cessitate posita ad deum. docemur
quāto in necessitate sumus ad do-
minum clamare debem? Est autē
quadruplex necessitas que solet
homines ad clamandum puoca-
re. Primum ē necessitas aque. Se-
cundum ignis. Tercium gladius
euaginat. Quartum bestij fero-
cis. Primo solent clamare q̄ sūt
in necessitate maris. p̄ hoc signat̄ ho-
mines q̄ adhuc fluctuant in piculo
so maris huius mundi. qd̄ multo pi-
culosius ē q̄ vix mare est. q̄a in ve-
ro mari de decem nauibus vix perit
vna nauis. In mari vero huius mu-
di vix inter decem saluatur vna
anima. Bernh. Pericula huius
mundi p̄bat transeuntium raritas
et pereuntium multitudo. Aug.
Amas seculum absorbet te. ama-
tores suos vorare nouit. Bernh.
Deu michi quia vndiqz michi
bella. vndiqz michi tela. vndi-
qz michi temptamenta. vndiqz
michi pericula. quocumqz me ver-
tam nulla securitas et que mulcet
et que molestant timeo. et esuries
et refectio et somnus et vigilia et la-
bor et requies militant contra me.
Non minus suspectus est iocis
q̄ ira. Ex quo ergo tanta sunt peri-
cula in mari huius mundi necesse ha-
bemus clamare ad dñm. sicut le-

git de bto petro Mat. xiiii. Cum
sup mare ambularet ad ism et p-
pter dubitacionem incipet mergi.
clamauit voce magna dicens Do-
mine saluum me fac. et certe multo
piculosius est illud mare quo sub-
mergit anima q̄ illud q̄ submer-
git corpus. Ideo magis est h̄ cla-
mandū. Aug. vt liberemur cla-
memus. ne forte in p̄sursis cōsencia
m̄ iniquitati et irrecupabiliter
absorbearmur. p̄atus est em̄ cla-
more nostr̄ exaudire. Iob. xxviii.
Clama ad me et ego exaudia te.
ps. Ad dñm cum tribularer cla-
maui et exaudiuit me. Exemplum
duo scholaes socij renunciātes
seculū claustr̄ ingressi sūt. h̄ dia-
bolus tēptauit vnu vehementer vt
ad seculū rediret. q̄ tēptacōi non
valens resistē. cepit sociū suū i-
citare vt sociū ad seculū rediret. ipse
autē habitabat ipsū vt in claustr̄o
maneret et ipse nullomō cōsēcēs dixit
v̄sas tu mecum et aduoca me. q̄ ait
eam? p̄ri? et salute? b̄taz virginē
Cūqz venissent an̄ altare sociū il-
le cepit cū lacrimis orare p̄ illo vt
tēptacō cū nō superaret. et cū diu-
sus oraret. ille q̄si in extasim raptus
vidit b̄taz virginē lacrimas illi? cū
pallio suscipiētē et filio suo oñde-
tē et dicētem. O fili qui semp pa-
ratus es exaudire clamantes ad
te. Respice has lacrimas et audi
clamore serui tui. Cui filii? O mir-
ob reuerēciam tui et clamorem